

# WIN-WIN TAKTIKA

Pondělí, 09. září 2019

Dobrý kamarádka Daniela mi vřelou a láskyplnou: „Holka, ty jsi ten nejvážnější granit na světě.“ Myslím, že reakce. „Chytrá, hezká, ale někdy tě někdo blbě.“ Když se mi vzpárnoval v úsilí krev a mozky zřivily se změnou kolem sebe hlava nehlava. Nejdříve jsem oplněla nechápala, proč je dobré občas něco polknout a nerealizovat hned stylem zub za zub. Potom jsem se musela naučit vypnout svého autopilota, potlačit hněv, kármivdu nebo cokoli jiného. Nakonec začala používat ve vyhořelých situacích hlavu. Když už ji jednou vlastní.

Dnes, po letech, jsou moje reakce mnohem ostré a přemýšlivější, a také mě i tolerantnější. Věřím, že druhým. Musím konstatovat, že benefity jsou na obou stranách.

Nedávno jsem absolvovala jednu strastiplnou návštěvu v ZP. Má stnost nacpaná a až po strop. Znána v bezpečnosti s rizikem navíc 1000 hodin ročně. Zkrátka a dobře laskomina. Vážně, včetně, si vybrali poslední termín na předložených dokladu o zaplacení kroužku, aby od pojistovny dostali rovných 500 Kč.

Paně za přepřekou, brněnská padesátice, vypadala jako posel smrti: promluva a země, zvyk hlas, projev nespokojenost, a země taky. Odpověděla jednoslovně, někdy v bec. Pokud dotyčná nemá v pořádku, nemilosrdně ho poslala pryč. Od přepřeky odcházeli lidé se stejným vřelým jako ona. V tu chvíli jsme si ukládali zkusit Danielin postup.

Když na mě přišla má, sedla jsem si naproti paně a s hlubokým pochopením jsem k ní vyslala vřelost:

„Žijte toho hodně, že?“

Neodpověděla.

„Obdivuji vás, jak to zvládáte. Pokračovala jsem pokorně a na závěr jsem dodala: „Že je to vedro.“

Konečně mě vzala na milost.

„Peklo, vytrousila ze sebe a nakvap jen vřelým v obličeji se změnil spíše v zoufalství.“

„Vážně si myslím, že na nás má nějakou břit hnusnou. Dvě kolegyně jsou nemocné, dvě mají dovolenou. Od rána jen poslouchám, jak je to bordel, že jsme tady jen dvě. Jako kdyby to byla moje chyba. Nejspíše tady dnes budu do půlnoci.“

Tak to bylo celkem jednoduché, pomyslela jsem si a v duchu blahobyla Danielu. Paně mi rychle a ochotně vyřídila a dost. Ještě jsem jí stihla pochválit její úsilí a loučily jsme se měly jako dobré známky.

Je to vlastní bezbolestná win-win taktika. Já jsem poměru, alespoň na chvíli, zbavit se nahromaděného stresu a ona ke mně bude milá. Obě vyřídila mě vřelým a hladce. Chce to jen



Děkuj, nechci.

Po čtvrtě bych nepěšla. Vypiplala jsem je a jsou z nich fajn lidi a parádjici. Stažilo. Nastal čas vnovat se sobě a svém včem.

Uznávám, i po čtyřicetce

to je táta máž bžt jžda. Chvžlabohu pro mě, jž tedy už bez plžnek...

PAVLŽNA